

Arrest

nr. 207 766 van 17 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 15 augustus 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 10 augustus 2018 (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2018, om 14:00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 augustus 2018 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die verzoeker op 10 augustus 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: K. F.

voornaam: D.

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Ethiopië

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone SPC Centrum op 02.08.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene werd gehoord in het gesloten centrum (09.08.2018) verklaart dat hij geen familie of duurzame relatie te hebben in België Betrokkene werd gehoord op 02.08.2018 door de politiezone SPC Centrum en verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert om te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Een schendig van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft ten minste sinds 07/06/2018 in België (Cf. administratief verslag van de SPC Liège).

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene verblijft ten minste sinds 07/06/2018 in België (Cf. administratief verslag van de SPC Liège).

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 07/06/2018 dat hem dezelfde dag werd betekend. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

7° Betrokkene heeft tijdens zijn ondervraging met dat punt, verborgen dat hij zijn vingerafdrukken heeft gegeven in een andere lidstaat na een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend. Betrokkene verklaart in zijn formulier hoorrecht dat zijn vingerafdrukken nog nooit zijn afgenomen in een andere lidstaat dan België. Na controle van zijn vingerafdrukken vinden wij een Eurodacht voor Duitsland. 9° Terwijl hij in verband met dit punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij vroeger reeds een verzoek op internationale bescherming heeft ingediend in een andere lidstaat. Betrokkene verklaart in zijn formulier hoorrecht dat hij nog nooit om Internationale bescherming heeft gevraagd. Na controle van zijn vingerafdrukken vinden wij een Eurodacht voor Duitsland.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone SPC Centrum op 02.08.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft ten minste sinds 07/06/2018 in België (Cf. administratief verslag van de SPC Liège). Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene verblijft ten minste sinds 07/06/2018 in België (Cf. administratief verslag van de SPC Liège). Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 07/06/2018 dat hem dezelfde dag werd betekend. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

7° Betrokkene heeft tijdens zijn ondervraging met dat punt, verborgen dat hij zijn vingerafdrukken heeft gegeven in een andere lidstaat na een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend.

Betrokkene verklaart in zijn formulier hoorrecht dat zijn vingerafdrukken nog nooit zijn afgenomen in een andere lidstaat dan België. Na controle van zijn vingerafdrukken vinden wij een Eurodacht voor Duitsland.

9° Terwijl hij in verband met dit punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij vroeger reeds een verzoek op internationale bescherming heeft ingediend in een andere lidstaat.

Betrokkene verklaart in zijn formulier hoorrecht dat hij nog nooit om Internationale bescherming heeft gevraagd. Na controle van zijn vingerafdrukken vinden wij een Eurodacht voor Duitsland.

Betrokkene werd gehoord op 02.08.2018 door de politiezone SPC Centrum en verklaart dat hij niet kan terugkeren omwille van politieke problemen. Betrokkene maakt echter deze politieke problemen niet concreet en toont deze op geen enkele wijze aan.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Duitsland een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 02.08.2018 door de politiezone SPC Centrum en verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert om te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel

in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft ten minste sinds 07/06/2018 in België (Cf. administratief verslag van de SPC Liège).

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene verblijft ten minste sinds 07/06/2018 in België (Cf. administratief verslag van de SPC Liège).

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 07/06/2018 dat hem dezelfde dag werd betekend. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

7° Betrokkene heeft tijdens zijn ondervraging met dat punt, verborgen dat hij zijn vingerafdrukken heeft gegeven in een andere lidstaat na een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend.

Betrokkene verklaart in zijn formulier hoorrecht dat zijn vingerafdrukken nog nooit zijn afgenomen in een andere lidstaat dan België. Na controle van zijn vingerafdrukken vinden wij een Eurodachtit voor Duitsland.

9° Terwijl hij in verband met dit punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij vroeger reeds een verzoek op internationale bescherming heeft ingediend in een andere lidstaat.

Betrokkene verklaart in zijn formulier hoorrecht dat hij nog nooit om Internationale bescherming heeft gevraagd. Na controle van zijn vingerafdrukken vinden wij een Eurodachtit voor Duitsland.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van Duitsland."

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7 van deze wet, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In zoverre de vordering ook is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering onontvankelijk is.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de ernst van de aangevoerde middelen

3.2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, van het beginsel “*audi alteram partem*”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een omstandige theoretische uiteenzetting over de aangevoerde bepalingen betoogt verzoeker als volgt:

“i. De la décision attaquée

Il se déduit de la décision attaquée que le requérant fait l'objet d'une mesure d'éloignement sur base de l'article 7, alinéa 1er de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, lequel permet à la partie adverse de délivrer un ordre de quitter le territoire, notamment lorsque l'étranger demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2. En l'espèce, le requérant n'était en effet pas en possession d'une carte d'identité valide au moment de son arrestation, celui-ci ayant omis de procéder à son renouvellement.

La décision attaquée, fondée sur cette disposition légale, autorise la partie adverse à procéder à l'expulsion du requérant du territoire de la Belgique.

Il ne ressort cependant pas de manière claire de la décision attaquée vers quel pays la partie adverse entend expulser le requérant. S'agit-il de son pays d'origine, l'Ethiopie, ou de son pays d'accueil, l'Allemagne ?

Il ressort en effet notamment de la décision attaquée ce qui suit :

« L'intéressé a été entendu le 02.02.2018 par la zone de police SPC Centre et a déclaré ne pas pouvoir rentrer dans son pays d'origine en raison de problèmes politiques. L'intéressé ne rend cependant pas ces problèmes politiques concrets et ne les démontrent d'aucune manière. Nous considérons donc que l'intéressé, par ses explications, ne démontre aucune violation de l'article 3 de la CEDH. Pour pouvoir conclure à une violation de l'article 3 de la CEDH, il doit démontrer qu'il existe des raisons sérieuses de considérer qu'il court un risque réel en Allemagne de faire l'objet de traitements inhumains et dégradants. La simple invocation d'une prétendue violation de l'article 3 de la CEDH n'est pas suffisant.

L'intéressé a été entendu le 02.02.2018 par la zone de police SPC Centre et a déclaré ne pas avoir de maladie l'empêchant de voyager et de retourner dans son pays d'origine.

L'intéressé n'apporte aucun élément qui indiquerait qu'il souffre d'une maladie qui l'empêcherait d'être renvoyé dans son pays d'origine. (Nous soulignons) (Traduction libre) ».

En faisant référence, tantôt à l'Allemagne, tantôt à l'Ethiopie, la partie adverse n'est pas claire sur ses intentions et ne permet pas au requérant de savoir vers quel pays cet ordre de quitter le territoire permet de le renvoyer.

La décision attaquée faisant majoritairement référence à un renvoi du requérant vers son pays d'origine, il peut raisonnablement être considéré que c'est vers ce pays que la partie adverse entend le renvoyer.

En outre, quand bien même la partie adverse prétendrait le contraire, l'ordre de quitter le territoire autorise la partie adverse à renvoyer le requérant vers l'Ethiopie, et, en ce sens, doit être analysée au regard de l'article 3 de la CEDH.

ii. De l'article 3 de la CEDH

Dès lors que la décision attaquée envisage le renvoi du requérant vers l'Ethiopie, se pose en effet la question de la compatibilité d'un tel renvoi, et donc de la décision qui le permet, avec l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'homme (CEDH).

En effet, lorsqu'elle envisage de procéder à l'expulsion d'un étranger, la partie adverse est tenue à plusieurs obligations en vertu de l'article 3 de la CEDH. La jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme relative à cette disposition dans les affaires d'expulsion est ainsi établie en ce sens que l'autorité est tenue :

- de ne pas expulser un étranger lorsqu'il y a des motifs sérieux et avérés de croire que l'intéressé, si on l'expulse vers le pays de destination, y courra un risque réel d'être soumis à un traitement contraire à l'article 3 ;

- de tenir compte non seulement des éléments de preuve soumis par le requérant, mais aussi de toute circonstance pertinente pour l'affaire en cause dont il a ou devait avoir connaissance .

- d'apprécier d'office l'existence d'un tel risque compte tenu de la situation générale dans le pays concerné , dès lors qu'un risque de traitement contraire à l'article 3 de la Convention peut exister en raison uniquement d'une situation de violence, lorsque celle-ci est d'une intensité telle que « l'intéressé encourt un risque réel de mauvais traitements du seul fait qu'un éventuel retour l'exposerait à une telle violence » ;

- de prendre en compte, dans son appréciation, toute circonstance pertinente pour l'affaire examinée. Dans ce cadre, la partie adverse est tenue d'attacher de l'importance aux informations contenues dans les rapports récents provenant d'associations internationales indépendantes de défense des droits de l'homme telles qu'Amnesty International, ou de sources gouvernementales, parmi lesquelles le Département d'Etat américain .

- lorsque le requérant produit des éléments susceptibles de démontrer qu'il y a des raisons sérieuses de penser que, si la mesure d'éloignement était mise à exécution, il serait exposé à un risque réel de se voir infliger des traitements contraires à l'article 3, il incombe à la partie adverse de les réfuter.

Pour un exposé détaillé des principes relatifs à l'article 3 de la CEDH avec citation de la jurisprudence pertinente, il est renvoyé à la pièce 3.

En l'espèce, le requérant invoque le risque d'être soumis à des traitements inhumains et dégradants s'il est renvoyé dans son pays d'origine, l'Ethiopie.

Dans le cas d'espèce, la partie adverse conclut à la non violation de l'article 3 de la CEDH en cas de renvoi du requérant vers son pays d'origine car celui-ci aurait déclaré ne pas pouvoir rentrer en Ethiopie en raison de problèmes politiques qu'il n'aurait pas rendu concret et n'aurait démontré d'aucune manière. Selon la partie adverse, le requérant ne serait de ce fait pas parvenu à démontrer qu'il existe des motifs sérieux et avérés de croire qu'il court un risque réel d'être soumis, en Ethiopie, à des peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants.

A cet égard, il convient de souligner les éléments suivants :

- D'abord et à titre liminaire, il convient de préciser que le conseil du requérant n'a pas été informé, et n'est pas parvenu, en de si brefs délais, à avoir accès au dossier administratif du requérant et à obtenir les informations quant aux explications exactes qui auraient effectivement été données par le requérant quant au risque de traitements inhumains et dégradants dont il ferait l'objet s'il était renvoyé en Ethiopie. Le conseil du requérant n'est dès lors pas en mesure d'exercer adéquatement sa défense sur cet élément pourtant essentiel.

- Ensuite, le requérant n'ayant pas été entendu de manière utile et effective sur ses craintes de subir des traitements cruels, inhumains ou dégradants en cas de renvoi dans son pays d'origine, l'affirmation par la partie adverse d'une absence de crainte de persécution dans le chef du requérant ne saurait être tenue pour avérée.

Interrogé sur l'audition du requérant par la police, qui semble fonder l'adoption de la décision attaquée, celui-ci précise que son audition n'aurait duré que quelques minutes, qu'il aurait précisé avoir des problèmes politiques en Ethiopie et ne pouvoir y retourner pour ses raisons, en particulier parce que le gouvernement tuerait sa famille, mais qu'il n'aurait pas eu l'occasion de s'exprimer davantage sur ses craintes de persécution en cas de renvoi en Ethiopie.

Eût égard à cet élément, il ne saurait être considéré que le requérant a été entendu de manière utile et effective sur ses craintes de subir des traitements cruels, inhumains ou dégradants en cas de renvoi en Ethiopie avant l'adoption de l'acte attaqué. La partie adverse n'a dès lors pas pu conclure de manière effective à l'absence de crainte de persécution dans le chef du requérant en cas de renvoi dans son pays d'origine, et donc à l'absence de violation de l'article 3 de la CEDH.

- Enfin, les craintes du requérant exprimées auprès de son conseil permettent de conclure, comme développé infra, qu'il existe des motifs sérieux et avérés de croire qu'il encourt un risque réel d'être soumis, en Ethiopie, à des peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants.

Selon la jurisprudence constante de la Cour européenne des droits de l'homme, il incombe en effet aux personnes qui allèguent que leur expulsion emporterait violation de l'article 3 de produire, dans toute la mesure du possible, des pièces et informations permettant aux autorités d'apprécier le risque allégué. Cependant, la Cour reconnaît qu'il peut s'avérer difficile, voire parfois impossible, pour la personne concernée de produire des preuves à bref délai. Il est donc important de rappeler que l'absence de preuves documentaires directes ne peut être déterminante en soi. De plus, il est établi dans la jurisprudence de la Cour que « l'existence [du] risque doit s'apprécier principalement par référence aux circonstances dont l'État en cause avait ou devait avoir connaissance au moment de l'expulsion (nous soulignons) ». « L'État contractant a donc l'obligation de tenir compte non seulement des éléments de preuve soumis par le requérant, mais aussi de toute autre circonstance pertinente pour l'affaire examinée (nous soulignons) ».

Or, sur base des informations récoltées et qui auraient nécessairement été précisées par le requérant s'il avait été effectivement interrogé, il apparaît que la partie adverse n'a pas tenu compte des circonstances pertinentes de la cause, telles que développées dans les paragraphes suivants, dont elle avait, devait ou aurait pourtant nécessairement dû avoir connaissance, en ce que ces éléments, s'ils avaient été pris en considération, auraient permis de conclure au risque de traitements contraires à l'article 3 de la CEDH en cas de renvoi du requérant vers l'Ethiopie.

3.

Le requérant a été persécuté par le gouvernement en Ethiopie pour avoir soutenu un parti politique d'opposition, l'Arbegnoch Ginbot 7. Il a fait l'objet de traitements inhumains et dégradants et a été emprisonné lorsqu'il était dans son pays d'origine. Aujourd'hui encore, le requérant soutient activement ce même parti politique en Allemagne.

L'Arbegnoch Ginbot 7 a été déclaré groupe terroriste en 2011 par le gouvernement éthiopien. Il ressort par ailleurs d'informations récentes que de nombreuses personnes ont été emprisonnées en janvier 2018 pour avoir été membres de ce parti ou pour avoir été associées avec lui. De rapports récents d'ONG, telles qu'Human Rights Watch, et Amnesty International, il ressort que la détention arbitraire et la torture continuent d'être des problèmes majeurs en Ethiopie. Selon ces rapports, les détenus politiques sont fréquemment torturés ou font l'objet de mauvais traitements dans les centres de détention afin d'obtenir des confessions ou d'obtenir des informations. De nombreuses personnes arrêtées durant les protestations de 2015 et 2016 ou durant l'état d'urgence de 2017 ont également été torturées en détention.

Le rapport du Département d'Etat américain sur la situation des droits de l'homme en Ethiopie pour 2017 souligne également ce qui suit :

“Multiple sources reported general mistreatment of detainees at official detention centers, unofficial detention centers, police stations, and in Kilinto federal prison. Interrogators administered beatings and electric shocks to extract information and confessions from detainees. Police investigators used physical and psychological abuse to extract confessions in Maekelawi, the federal crime investigation center in Addis Ababa that often held high-profile political prisoners. (Nous soulignons)”

Il ressort de ce qui précède, d'une part, que le requérant a déjà fait l'objet par le passé de traitements inhumains et dégradants en Ethiopie et, d'autre part, que le récit du requérant concorde avec les informations précitées. A cet égard, il convient de rappeler, conformément à la jurisprudence de la Cour

européenne des droits de l'homme, que « l'existence de mauvais traitements antérieurs fournit un indice solide d'un risque réel futur qu'un requérant subisse des traitements contraires à l'article 3, dans le cas où il a livré un récit des faits globalement cohérent et crédible qui concorde avec les informations provenant de sources fiables et objectives sur la situation générale de le pays concerné. Dans ces conditions, c'est au Gouvernement qu'il incombe de dissiper les doutes éventuels au sujet de ce risque (nous soulignons) » .

Il ressort de ce qui précède que le fait que le requérant ait soutenu un parti politique d'opposition, l'Arbegnoch Ginbot 7, ait été emprisonné pour cette raison, ait fait l'objet de traitements inhumains et dégradants, et continue à soutenir ce même parti activement encore aujourd'hui, constitue une circonstance pertinente pour l'affaire examinée dont la partie adverse aurait dû avoir connaissance si elle avait permis au requérant de s'exprimer valablement sur ce point. Il ressort de la décision attaquée que cet élément n'a aucunement été pris en considération dans l'évaluation du risque de traitements inhumains et dégradants en cas de renvoi en Ethiopie du requérant, en violation de l'article 3 de la CEDH.

En outre, il ressort de rapports récents d'ONG, telles qu'Human Rights Watch, et Amnesty International, que la détention arbitraire et la torture continuent d'être des problèmes majeurs en Ethiopie . Selon ces rapports, les détenus politiques sont fréquemment torturés ou font l'objet de mauvais traitements dans les centres de détention afin d'obtenir des confessions ou d'obtenir des informations.

• Le rapport du Département d'Etat américain sur la situation des droits de l'homme en Ethiopie pour 2017 souligne également ce qui suit :

“Multiple sources reported general mistreatment of detainees at official detention centers, unofficial detention centers, police stations, and in Kilinto federal prison. Interrogators administered beatings and electric shocks to extract information and confessions from detainees. Police investigators used physical and psychological abuse to extract confessions in Maekelawi, the federal crime investigation center in Addis Ababa that often held high-profile political prisoners. (nous soulignons)”

• Le rapport du Département d'Etat américain sur la situation des droits de l'homme en Ethiopie pour 2017 énonce notamment ce qui suit concernant les conditions de détention dans les prisons :

“Although the constitution prohibits such practices (torture and other cruel, inhuman, or degrading treatment or punishment), there were reports that security officials tortured and otherwise abused detainees. (...)

It also found that detainees in several detention centers experienced inhuman treatment including beatings/whippings, forced physical exercises, and denial of food. Authorities forced detainees in Awash Arba to walk barefoot and sit exposed to the sun for three consecutive days.

Multiple sources reported general mistreatment of detainees at official detention centers, unofficial detention centers, police stations, and in Kilinto federal prison. Interrogators administered beatings and electric shocks to extract information and confessions from detainees. Police investigators used physical and psychological abuse to extract confessions in Maekelawi, the federal crime investigation center in Addis Ababa that often held high-profile political prisoners. Authorities restricted access by diplomats and NGOs to Maekelawi; some NGOs reported limited access.

Prison and pretrial detention center conditions remained harsh and in some cases life threatening. There were reports that authorities physically abused prisoners in detention centers, military facilities, and police stations. Problems included gross overcrowding and inadequate food, water, sanitation, and medical care (...) (nous soulignons).”

• Le rapport le plus récent du Dutch Council for Refugees du 18 mai 2016, intitulé « Country of Origin Information Report Ethiopia » , énonce également ce qui suit :

« 3.3.4 Prison / detention conditions

According to USDOS, prison and detention centre conditions were harsh and in some cases life threatening. Detainees were tortured and medical attention was insufficient in some cases. (...)

USDOS reports that on average, detainees received nine birr [€ 0.04] per person per day for water, food and healthcare, but this differed throughout the country. This was sometimes supplemented by family members bringing food or people buying things from local vendors. There were reports that prison officials prevented some detainees from receiving food from their families. In federal prisons, medical care was

unreliable. In regional prisons, it was practically absent. Sanitary conditions were bad due to both a lack of sanitary services and a shortage of water. Prisons and detention centres were severely overcrowded. AI notes that some detention conditions amounted to torture, such as detaining people underground without light, shackled and in prolonged solitary confinement.

In a 2014 report about human rights violations by security forces against actual or suspected dissenters in Oromia region, AI states that accounts of former detainees interviewed by AI demonstrate that detention conditions in regional and federal police stations, regional and federal prisons, military camps and other unofficial places of detention violate international law and national and international standards. Overcrowding was often so severe that detainees could not sleep simultaneously, due to a lack of space on the floor. In several locations there were underground cells. Food was insufficient and of poor quality, and many former detainees reported they received little drinking water. Many detainees reported that the water they did receive was dirty and unsafe. In both official and unofficial detention centres, adequate access to toilet facilities was denied. There were cases of death in detention reported to AI. These deaths were reported to be the result of poor detention conditions, torture and lack of medical assistance (nous soulignons).

Il résulte également des extraits précités que les conditions de détention en Ethiopie sont à ce point difficiles qu'elles atteignent le seuil minimum de gravité requis par la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme pour emporter violation de l'article 3 de la Convention. De plus, il ressort des dénonciations contenues dans ces rapports que la gravité des conditions de détention résulte de problèmes structurels mettant en évidence l'existence d'une pratique systématique contraire à l'article 3 de la CEDH à l'égard des personnes détenues en Ethiopie.

Compte tenu de ce qui précède, le début de preuve qu'il existe des motifs sérieux et avérés de croire à un risque réel de traitements inhumains et dégradants est ainsi apporté, dès lors que les rapports présentés par le requérant permettent d'établir qu'en cas de renvoi vers l'Ethiopie, il risquerait de faire l'objet de traitements contraires à l'article 3 de la CEDH, compte tenu d'une part, du fait que le requérant ait fait l'objet par le passé de persécutions et de traitements inhumains et dégradants dans son pays d'origine pour avoir soutenu un parti politique d'opposition qu'il soutient encore aujourd'hui activement en Allemagne, et d'autre part, du risque d'être détenu en cas de retour dans son pays d'origine et du degré de gravité établi des conditions de détention en Ethiopie.

***

Conclusions :

Compte tenu de ce qui précède, il y a lieu de considérer que :

- Le risque de détention du requérant en cas de renvoi vers l'Ethiopie (tant en raison de son soutien actif à l'Arbegnoch Ginbot 7, à sa participation à plusieurs manifestations, à ses opinions politiques ainsi qu'aux traitements inhumains et dégradants subis par le passé) et la gravité des conditions de détention reflétant l'existence d'une pratique systématique contraire à l'article 3 de la CEDH dans ce pays, permettent d'établir un risque de traitement inhumain ou dégradant en cas d'expulsion du requérant vers l'Ethiopie. Par conséquent, la décision attaquée, en ce qu'elle permet un tel renvoi, en ce qu'elle ne tient compte ni des circonstances pertinentes de la cause ni de la situation générale qui prévaut en Ethiopie, et en ce qu'elle se fonde sur un interrogatoire de police relatif à l'article 3 de la CEDH où le requérant n'a pas été entendu de manière utile et effective, viole l'article 3 de la CEDH.

- La partie adverse, en concluant à la non violation de l'article 3 de la CEDH en se fondant sur un interrogatoire de police où le requérant ne semble pas avoir été valablement interrogé sur ses craintes en cas de retour dans son pays d'origine viole le principe général de droit audi alteram partem, dès lors que le requérant n'a pas été en mesure de faire valoir ses observations de manière utile et effective avant l'adoption de la décision querellée. Conformément à la jurisprudence du Conseil d'Etat, la violation de ce principe entraîne l'illégalité de la décision attaquée, dès lors que cette irrégularité a pu avoir une incidence sur le sens de ladite décision ;

- Ce faisant, la partie adverse a également violé son devoir de minutie, dès lors qu'en procédant à l'interrogatoire expéditif du requérant sans la présence et qu'en basant sa décision sur un tel interrogatoire, elle a omis de récolter de manière effective tous les renseignements nécessaires à la prise de décision, n'a pas raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce et n'a donc pas adopté sa décision en pleine connaissance de cause ;

- La décision attaquée viole enfin également les articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, en ce que la motivation est inadéquate et ne permet pas de vérifier que la décision a été précédée d'un examen effectif des circonstances de l'espèce."

3.2.2. In de nota met opmerkingen zet verweerder uiteen dat geen ernstig middel werd aangevoerd.

3.2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, kunnen de juridische en feitelijke gegevens die hebben geleid tot de bestreden beslissing eenvoudig worden gelezen. Verzoeker wordt het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet en omdat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig paspoort en van een geldig visum of geldige verblijfstitel. Verzoeker kreeg geen termijn voor vrijwillig vertrek toegekend. Artikel 74/14, § 3, 1° van de Vreemdelingenwet wordt toegepast, omdat er een risico op onderduiken bestaat. Verzoeker wordt teruggeleid naar de grens op grond van artikel 7, tweede lid, van de Vreemdelingenwet. Deze vaststellingen worden niet betwist, noch weerlegd.

Verzoeker stelt ten onrechte dat in de bestreden beslissing redelijkerwijs kan worden gelezen dat hij naar zijn land van herkomst, Ethiopië zal worden verwijderd. Ter terechtzitting bevestigt verweerder dat een verwijdering naar Duitsland wordt vooropgesteld. Er is op het eerste gezicht geen reden om aan te nemen dat verzoeker, gelet op de documenten in het administratief dossier, niet naar Duitsland kan.

De beslissing bevat ook volgende motivering:

"Betrokkene werd gehoord in het gesloten centrum (09.08.2018) verklaart dat hij geen familie of duurzame relatie te hebben in België Betrokkene werd gehoord op 02.08.2018 door de politiezone SPC Centrum en verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert om te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen."

"Betrokkene verklaart in zijn formulier hoorrecht dat hij nog nooit om Internationale bescherming heeft gevraagd. Na controle van zijn vingerafdrukken vinden wij een Eurodachtit voor Duitsland.

Betrokkene werd gehoord op 02.08.2018 door de politiezone SPC Centrum en verklaart dat hij niet kan terugkeren omwille van politieke problemen. Betrokkene maakt echter deze politieke problemen niet concreet en toont deze op geen enkele wijze aan.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn/haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoot. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Duitsland een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 02.08.2018 door de politiezone SPC Centrum en verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert om te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn."

Op lezing van de motivering van de bestreden beslissing, en waar tevens wordt ingegaan op verzoekers verklaringen dat hij (i) politieke problemen heeft, zonder deze te specificeren of aan te tonen, (ii) niet om internationale bescherming verzoekt, (iii) geen familie of duurzame relatie heeft, (iv) geen medische

problemen heeft, wordt *prima facie* een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet aangetoond.

Het middel wordt verder onderzocht in het licht van de overige aangevoerde bepalingen.

De zorgvuldigheidsplicht legt verweerder op de bestreden beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, met respect voor het beginsel "*audi alteram partem*", en te steunen op een correcte feitenvinding. Bij het nemen van een beslissing moet hij steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218). Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat verzoeker in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

In de motieven die de beslissing tot terugleiding naar de grens betreffen, wordt gesteld dat er slechts sprake kan zijn van een schending van artikel 3 van het EVRM indien de verzoeker aantoont dat hij in "*Duitsland een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.*"

Ter terechtzitting bevestigt verweerder dat verzoeker zal worden verwijderd naar Duitsland. Hierbij wordt gesteld dat verzoekers Ethiopische nationaliteit geen afbreuk doet aan een onderzoek gevoerd naar het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM ten opzichte van Duitsland. Hij voegt hieraan toe dat een doorlaatbewijs moet worden gevraagd, omdat verzoeker niet beschikt over documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Ter terechtzitting gevraagd of er sprake is van een verzoek om internationale bescherming, verklaart verzoeker dat hij geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan en er niet om verzoekt. Dit wordt bevestigd door verweerder.

Ter zitting gevraagd welk belang verzoeker heeft bij het middel in zoverre het betrekking heeft op een verwijdering naar Ethiopië, die *in casu* niet aan de orde is, volhardt hij dat hij door de bestreden beslissing wordt geconfronteerd met een verwijdering naar Ethiopië.

Aangezien de verweerder heeft beslist om de verzoeker terug te leiden naar de grens van Duitsland kan de Raad niet anders dan vast te stellen dat er geen terugleiding naar de grens van Ethiopië aan de orde is.

In de overige grieven van het enig middel voert verzoeker enkel een betwisting omtrent de beslissing om hem te verwijderen, en dus terug te leiden, naar Ethiopië aan. In de gegeven omstandigheden kan verzoeker geen actueel belang meer doen gelden bij zijn grieven waarbij hij zijn situatie bij een terugkeer naar Ethiopië viseert.

Bijgevolg is het enig middel voor het overige op het eerste gezicht onontvankelijk en dus niet ernstig.

Het middel is, in de mate het onvankelijk is, niet ernstig.

3.3. Over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.3.1. In zijn verzoekschrift geeft verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een schending van zijn grondrechten inhoudt. Verzoeker verwijst naar de uiteenzetting van zijn ernstig middel met betrekking tot artikel 3 van het EVRM, als volgt:

“La notion de préjudice grave difficilement réparable est définie à l'article 39/82 de la loi du 15 décembre 1980. Il s'agit d'un préjudice causé directement par l'exécution de la décision dont la suspension est sollicitée.

En vertu de la disposition précitée, la condition du risque de préjudice grave difficilement réparable « est en outre remplie si un moyen sérieux a été invoqué sur la base des droits fondamentaux de l'homme, en particulier des droits auxquels aucune dérogation n'est possible en vertu de l'article 15, alinéa 2, de la Convention européenne des droits de l'homme et des libertés fondamentales ».

Le requérant risque un préjudice grave difficilement réparable dès lors qu'un refoulement en Ethiopie l'exposera à un risque de traitement inhumain ou dégradant, ainsi qu'il a été exposé dans le cadre du moyen unique.

Le moyen unique pris de la violation de l'article 3 de la CEDH est sérieux. L'interdiction prévue à l'article 3 de la CEDH est au demeurant absolue, avec pour conséquence que cette disposition ne souffre d'aucune dérogation, quelles que soient les circonstances ou les agissements de la personne concernée.

De sorte que, conformément à l'article 39/82 de la loi du 15 décembre 1980 précité, il existe en l'espèce un risque de préjudice grave difficilement réparable.”

3.3.2. In de nota met opmerkingen zet verweerder uiteen dat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aangetoond.

3.3.3. Verzoeker kan gelet op de voorgaande bespreking van zijn grieven op basis van artikel 3 van het EVRM niet worden gevolgd in dit betoog.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet voldaan.

3.4. Er is niet voldaan aan twee van de cumulatieve voorwaarden voor de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zodat de vordering wordt afgewezen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. CALIKOGLU,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. CALIKOGLU

S. VAN CAMP